

[Bernhard Baunsgaard]

forklaring nok. Socialdemokraterne har haft al den tid, de kunne forlange.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er nødt til at minde hr. Bernhard Baunsgaard om, at det væsentligste tidsspilde og årsagen til, at socialdemokraterne ikke kunne nå at komme med et forslag på dette område, var, at det radikale venstre fik udløst et valg i efteråret 1981 og fik væltet den socialdemokratiske regering i eftersommeren 1982, men jeg er også nødt til at sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at vi ikke fik nogen forklaring på, hvorfor dette punkt, som det radikale venstre ved første behandling også var skeptisk over for, pludselig er blevet acceptabelt mellem første og anden behandling.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Lykketoft kunne såmænd lige så godt fortælle folketinget sandheden, som består i, at hr. Lykketoft er sur over, at det ikke lykkedes ham at lave forlig med regeringen på alle områder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal naturligvis ikke citere, hvilken besked jeg fik fra hr. Lykketoft, da jeg bebrejdede ham, at han, på trods af at der var gået et år, ikke fremsatte det lovede ændringsforslag. Men jeg beder dog om, at hr. Lykketoft, inden han fortsætter, husker, hvad det var, han sagde til mig, men jeg gentager, at vi ikke kan vente i det uendelige på et ændringsforslag fra socialdemokratiet, der løser problemet. Hr. Lykketoft havde al mulig grund til at fremsætte det. Det kan jo godt være, at hr. Lykketoft synes, at vi brugte for megen tid til at holde det valg. Det var ikke os, der ønskede valget. Vi gjorde bare regeringen opmærksom på i en dagsorden, at der var visse ting, de ikke kunne gennemtvinge og trække ned over hovedet på folketinget. Der var ingen, der tvang regeringen til at gå. Vi sagde bare: vi vil ikke være med til det. Og så sagde regeringen: lad os tage et valg. Det er regeringens valg og ikke vores, men vi kan ikke blive ved med at vente på ændrin-

ger, der ikke kommer, fordi de er vanskelige at finde på.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard har alle muligheder for at løse sagen i dag og løse den på den rigtige måde ved at stemme for de socialdemokratiske ændringsforslag, der er stillet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, men disse ændringsforslag opfylder ikke formålet med loven.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Lad mig til de bemærkninger om tabsfradraget og til det ændringsforslag, der er fremsat, sige nogle ganske enkelte ting.

For det første stod det, at man i sin tid lavede en begrænsning af tabsfradraget, i forbindelse med, at man lavede et fradrag i forbindelse med fortjenesterne, nemlig et bundfradrag på 125.000 kr. og det berømte 9 pct.s fradrag. Disse ting er nu udgået af loven, og derfor er det klart, at man ikke kan opretholde den gamle regel om tabsfradrag.

For det andet vil jeg gøre opmærksom på, at opgørelsen af fortjeneste eller tab sker for hovedaktionærerne efter en anden metode end den, der gælder for porteføljeaktionærer og for almindelige aktionærer. Der vil således ikke for hovedaktionærer være nogen mulighed for at skabe kunstige fradrag og kunstige tab, så begge de synspunkter, som hr. Lykketoft kom med, har ingen værdi i dag. Det første er forældet, og det andet er simpelt hen ikke rigtigt.

Det tredje, jeg gerne vil sige, er, at begrundelsen for at udvide adgangen til fradrag for tab skyldes, at kun derved vil stiftelsen af et aktieselskab være attraktiv for erhvervslivet. Det siger sig selv, at hvis der er opstået et tab, skal tabet naturligvis ikke aftrappes, for skulle det det, kunne man risikere en førtidig likvidation for simpelt hen at få fornøjelsen af tabsfradraget. Med andre ord er de forslag, der er til afstemning i dag, og som er fremkommet ved udvalgsbehandlingen, simpelt hen forbedringer i forhold til et af de vigtigste forslag til støtte for erhvervslivet og